Cine pregătește lotul național de spadă?

Problema nr. 1 în jurul căreia au fost polarizate discuțiile, la ultima ședință a biroului federal, a fost cea legată de stabilirea antrenorului coordonator pentru spadă. Preocupare absolut firească astăzi, cînd necesitatea relansării probei de spadă și aducerii ei cît mai aproape de nivelul floretei, îmbracă un caracter de mare stringență.

Evident, tehnicianul cel mai indicat să întrunească prioritățile pentru o asemenea funcție ar fi Constantin Ciocîrlie. Opțiunea pentru acest antrenor este determinată, în primul rînd, de stagiul său îndelungat de activitate. Apoi, de faptul că el a dat lotului național cei mai mulți trăgători la această probă — Moldanschi, Marinescu, Sepeșiu, Al. Istrate, N. Istrate etc. Și un alt argument: campioana țării la spadă nu este, oare, echipa Steaua, pregătită de C. Ciocîrlie, care, în ultimul deceniu, și-a menținut supremația în nu mai puțin de 9 ediții? În fine, tot aportului adus de acest conștiincios antrenor se datorează și unele rezultate remarcabile obținute de echipa reprezentativă și, în special, victoria de anul trecut, din august, de la Budapesta, în fața spadasinilor Poloniei, medaliați cu bronz la J.O. din Mexic? Dar locul fruntaș în „C.C.E.", în 1967, la Heidenheim, cu o garnitură în plină formare?

Și, totuși, au existat unele rezerve pentru încredințarea întregii responsabilități a pregătirii lotului național de spadă antrenorului C. Ciocîrlie. Motivația adusă în discuție s-a referit la stilul imprimat trăgătorilor de acest antrenor — mult prea static, prea defensiv. Cu alte cuvinte, într-o manieră diametral opusă actualei metodici și cerințe, cînd și spada — ca și celelalte arme — este orientată tot mai mult pe acțiuni de atac. Olimpiada a demonstrat, într-adevăr, că trăgătorilor ofensivi le-au surîs cele mai multe succese. Campionul olimpic la spadă, maghiarul Kulcsar — pentru a rămîne în domeniul acestei probe — a fost net mai activ decît sovieticul Kriss, cîștigătorul ediției olimpice precedente, acum pe locul secund.

Și atunci? Care trebuie să fie rezolvarea?

În căutarea unei soluții s-a făcut o trecere în revistă a antrenorilor de spadă care ar putea servi cel mai bine interesele îmbunătățirii valorice a acestei probe. A fost propus, de pildă, conf. universitar Andrei Cacuci,

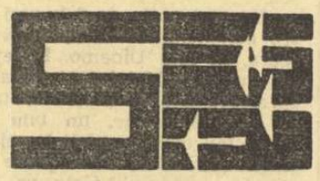

antrenorul care a dat lotului doi dintre spadasinii noștri cei mai valoroși, Husar și Pongrat, și care lucrează, și în prezent, cu o grupă de perspectivă. Dar, faptul că antrenorul Cacuci deține, în același timp, și o funcție de răspundere în învățămîntul superior, fiind șeful catedrei de educație fizică de la I.M.F. Tg. Mureș, a diminuat perspectivele aducerii sale la pregătirea lotului de spadă. Au mai fost luați în discuție, fără a se fi ajuns, însă, la o soluție, antrenorii Ad. Gurath (C.S.M. Cluj), N. Marinescu (Progresul București), J. Istrate și M. Ghimpușan (I.E.F.S.), C. Stelian (Steaua) și Gh. Gyulafalvi (Școala sportivă Oradea).

S-a acceptat, în cele din urmă, o formulă de compromis: antrenorul C. Ciocîrlie va continua să răspundă de pregătirea lotului național de spadă, ajutat, însă, de antrenorul federal Vasile Chelaru, care urmează să lucreze paralel și cu... floretiștii. După noi, nu este o soluție fericită, deoarece, și așa, antrenorul Chelaru are un volum de muncă extrem de încărcat. Or, în noile condiții preconizate înseamnă ca el să rămînă în sala de antrenament aproape 12 ore pe zi. Este echitabil? Și credem, nu este nici posibil.

O soluție REALĂ se impune, desigur, cît mai curînd, pentru ca și spadasinii să poată beneficia de un antrenor coordonator cu funcție permanentă. Numai în acest fel există garanții să vedem și pe trăgătorii de la spadă într-un progres continuu, an de an, astfel ca pînă la München ei să și poată obține unele rezultate în măsură să-i recomande pentru marele examen olimpic.

★

A fost luată în discuție și propunerea federației de specialitate a Republicii Federale a Germaniei, care i-a invitat pe trăgătorii români să efectueze o pregătire comună cu cei vest-germani, fie la totalitatea probelor, fie doar la unele din ele.

În principiu s-a stabilit ca o asemenea pregătire comună să fie realizată prin intermediul spadasinilor, începînd cu data de 28 martie, dat fiind faptul că în luna aprilie ei vor fi prezenți — tot în R.F.G. — la întrecerile din cadrul „Cupei campionilor europeni" și pentru „Cupa Heidenheim".

ASISTÎND LA ÎNTRECERILE CELOR MAI BUNI JUNIORI

Am retrăit emoțiile de acum douăzeci de ani

Forfota deosebită ce a domnit timp de două zile în sala de la stadionul Republicii, plină de juniori și junioare, ce urmau să-și dispute întîietatea în primul concurs de selecție pentru loturile republicane, m-a făcut să-mi amintesc de perioada 1950—51 cînd, pentru prima oară, mi se deschideau porțile lotului reprezentativ de tenis de masă. Emoția care mă copleșea atunci, am văzut-o parcă întipărită și acum pe fețele și în atitudinea fiecăruia dintre cei peste 20 de participanți, dornici de o comportare cît mai frumoasă.

Pornind ca mare favorit, campionul nostru național de juniori, Șerban Doboși, și-a confirmat buna valoare demonstrată cu alte prilejuri, detașîndu-se net de restul jucătorilor, fără să fi cunoscut înfrîngerea.

Dar, pentru a emite pretenții și la rezultate remarcabile pe plan internațional, acest talentat jucător trebuie să-și îmbunătățească mișcarea specifică la masa de joc și să urmărească perfecționarea jocului de contre, punînd accentul pe loviturile decisive atît din forhand cît și din rever.

Revelația concursului a fost însă, fără îndoială, Aurel Ovanez, clasat, în final, pe un remarcabil loc I, înaintea unor jucători cu un rodaj mai mare în competiții. Afirmarea lui din ultimul timp este o urmare firească a unei comportări exemplare în pregătire, fapt care constituie pentru mine o garanție gîndindu-mă la creșterea lui valorică și mai pronunțată în viitor.

Pe linia rezultatelor bune s-a situat și Cornel Macovei, care confirmă în acest fel locul pe care-l deține în echipa reprezentativă.

Nu același lucru pot să afirm despre bucureșteanul Stelian Nicolae clasat abia pe locul XI, care cu o mișcare total insuficientă dă impresia unui jucător blazat.

Deși au ocupat locuri mediocre, o bună impresie mi-au lăsat foarte tinerii Mihai Bobocică și Gheorghe Naftali, al căror bagaj de cunoștințe tehnice la care se adaugă o matură gîndire tactică, le va permite o ascensiune promițătoare.

La fete, cîștigătoarea „Criteriului european de juniori" de anul trecut — Carmen Crișan, s-a dovedit a fi mult superioară celorlalte partenere de întrecere. Dar, pentru menținerea prestigiului cîștigat de ea pe plan internațional se impune neapărat perfecționarea loviturilor ofensive pe mingi tăiate și a loviturilor de atac din joc de mijloc, capitole la care ea se dovedește încă deficitară. La fel și în privința mișcării la masa de joc.

Un rezultat meritoriu l-a realizat brașoveanca Monica Hariga, clasată pe locul II, consecință a unei clare ameliorări a procedeelor tehnice ofensive.

Valoarea ei actuală însă, ca de altfel și a Marilenei Tomescu, Corneliei Alexandrescu și Nicoletei Spiridon, nu este de natură să ne dea speranțe pentru rezultate deosebite pe plan european. Să nu uităm că din această generație face parte campioana Europei de senioare, cehoslovaca Ilona Vostova, precum și o serie de alte elemente de o certă valoare.

Speranțele noastre ar urma să se îndrepte și spre Mihaela Lunțeanu și Elena Condicaru, două jucătoare foarte tinere, dar, după părerea mea, din cauza unor deprinderi greșit însușite, progresul lor va fi mai lent. Corectarea imediată a procedeelor tehnice respective este deci imperios necesară, urmînd să constituie obiectivul principal al pregătirii lor.

Ca o considerație generală reieșită în urma acestui concurs, care ne-a oferit o serie de partide de un bun nivel tehnic, menționez faptul că, deși avem în momentul de față destul de mulți tineri și... mai puține tinere cu reale posibilități, totuși nivelul lor actual nu ne permite recîștigarea laurilor pierduți cu cîțiva ani în urmă.

Atenția noastră, a antrenorilor, trebuie îndreptată în continuare spre creșterea valorică a actualei generații dar și spre reîmprospătarea centrelor de copii.

Matei GANTNER
maestru al sportului, antrenor

MARIAN SLAVIC POATE COBORÎ LA REȘIȚA SUB 55 DE SECUNDE

Sîmbătă și duminică, în cea mai rapidă piscină a țării, numeroși campioni și recordmani ai României vor lua primul start într-un concurs de amploare. Pe blocstarturile bazinului de 25 m din Reșița vor urca aproape 50 de sportivi din București, Cluj, Timișoara, Tg. Mureș și Sibiu, cărora li se vor alătura cei mai buni înotători din localitate.

REMUS DRĂGUȘANU NU ARE SECRETE...

„Sîntem în plină perioadă de pregătire, în care accentul cade pe acumulările cantitative — ne-a declarat antrenorul dinamoviștilor, R. Drăgușanu. Concursul de la Reșița nu reprezintă pentru noi un scop în sine și deci nici nu mă aștept la performanțe spectaculoase. Totuși, vreau să remarc forma bună a Cristinei Balaban, care în acest an va înota doar în probe de craul și mixt. Ea este capabilă la ora actuală de timpi în jurul a 4:55,0 la 400 m liber și 2:35,0 la 200 m mixt. Nicoleta Ștefănescu poate cobori sub 1:11,0 la 100 m și 2:38,0 la 200 m delfin, iar Dionisie Naghi, care în această iarnă s-a pregătit cu multă ambiție la București (au fost zile cînd a înotat și cîte 10 000 m), țintește cele 5 minute la 400 m mixt".

MORARU ȘI SLAVIC — ATUURILE CLUBULUI STEAUA

Într-un ritm de două antrenamente zilnice se pregătesc și elevii prof. Gh. Dimeca. „Cel mai în formă — este de părere antrenorul steliștilor, pare să fie Vladimir Moraru. Cursa de 400 m liber, în care-l va întîlni pe mai tînărul său rival, Eugen Almer, promite să fie punctul de atracție al concursului de la Reșița. Și pentru a cîștiga această probă va fi necesar un timp în jurul a 4:23,0—4:24,0. Cît privește pe Marian Slavic... Ei bine, să nu vă surprindă dacă de data aceasta îl va învinge pe Schier (actualul campion și recordman al țării), coborînd chiar sub 55 de secunde! El are încă mari resurse pentru a înota și cursa de 200 m în apropierea celor două minute. În orice caz, recordurile țării la aceste două probe nu mai au multe zile de trăit..."

— a. v. —

Meciuri disputate în campionatul seniorilor

A treia reuniune pugilistică a seniorilor care își dispută întîietatea în campionatul republican, etapa pe municipiul București, s-a bucurat de un interes major din partea publicului spectator, care a umplut sala Casei de cultură a tineretului din strada Turturele. Iată rezultatele tehnice: T. Costache b. ab. III D. Vicol., C. Coman b. ab. II Gh. Radu, L. Gheța b. ab. I I. Cristea, I. Ștefan b. p. P. Brînduș, I. Sabău b.p. Gh. Popa, Gh. Boț b. p. N. Roșu, M. Ciocan b. desc. II N. Lazăr, Șt. Stingă b. p. N. Andrei, M. Budu b. desc. III R. Alexiu, T. Nebunoiu b. p. Gh. Manea, I. Pascu b. p. Al. Belcea. Boxerii N. Păun și Fl. Bordeianu cîștigă prin neprezentarea adversarilor. Următoarea gală va avea loc astă-seară, de la ora 19, în sala de festivități a Casei de cultură din sectorul V, calea Șerban Vodă 225.

FLORIN SANDU
AUREL PĂPĂDIE
corespondenți

Întrecerile Spartachiadei de iarnă a vînătorilor de munte

PREDEAL, 20 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Joi, în ziua a doua a Spartachiadei de iarnă a vînătorilor de munte, s-au disputat probele de coborîre și de biatlon. Pe pîrtia Clăbucet s-au avîntat 35 de specialiști ai probelor alpine, de-a lungul unui traseu măsurînd peste 1 500 m lungime, cu o diferență de nivel de circa 400 m. Cursa a fost dominată de reprezentanții lotului Caraiman, care au ocupat locul I în ambele categorii, prin locotenentul Florentin Trușcă (timp: 1:59,00) și, respectiv, caporalul Mihai Secui (timp: 1:46,07).

O luptă deosebit de dîrză s-a dat pentru ocuparea locurilor fruntașe în proba de biatlon, pe care au găzduit-o pîrtia și poligonul din Poiștoacă. Concurenții au parcurs 15 km, efectuînd cîte o tragere la fiecare buclă de 5 km. La capătul întrecerii, locurile I în cele două categorii le-au revenit locotenentului Mihai Burlacu (lotul Caraiman) cu timpul însumat 1h 48,11 și, respectiv, soldatului Ion Cîntuleț (lotul Carpați) — 1h 43,13.

Vineri au loc ștafeta militară (la ora 9, pe traseul din Poiștoacă) și manșa a doua a slalomului special (pe pîrtia Clăbucet, la ora 9,30).

P. VINTILA

CUPA FEDERAȚIEI LA BIATLON

Concursul de biatlon dotat cu „Cupa Federației" a avut loc miercuri (și nu joi, cum a fost planificat) la Poiana Brașov și a constituit o ultimă verificare a sportivilor noștri înaintea campionatelor mondiale de la Zakopane. Specialiștii acestei spectaculoase probe, seniori și tineret, și-au disputat cu ardoare întîietatea.

Rezultate tehnice: *seniori*, 1. Gh. Cimpoia (A.S.A.) 32,44 (0), 2. N. Bărbășescu (ASA) 33,22(0), 3. I. Țeposu (Dinamo) 33,34(0), 4. G. Vilmoș (Dinamo) 33,58(0), 5. C. Carabela (ASA) 34,08(0), 6. Gh. Cercel (ASA) 36,41 (1 tură), 7. I. Funieru (Cl. sp. Sinaia) 37,37(0), 8. V. Nărea (Steagul roșu) 39,19(3), 9. N. Țeposu (Steagul roșu) 40,59(5). *Tineret:* 1. I. Mîrzea (ASA) 33,23(0), 2. V. Fontana (ASA) 35.07(0), 3. D. Soiu (ASA) 35,38(0), 4. N. Horga (Cl. sp. Sinaia) 35,53 (0), 5. N. Secărea (Steagul roșu) 36,58(1), 6. C. Șovăilă (Cl. sp. Sinaia) 37,41(1), 7. I. Benga (Tractorul) 38,19(2), 8. Alex. Szabo (Dinamo) 38,42(3), 9. I. Olteanu (Dinamo) 40,09(3), 10. Gh. Varză (Steagul roșu) 42,27 (6).

C. GRUIA — coresp. principal

RAPID: PREZENT ȘI VIITOR

(Urmare din pag. 1)

box — 1; polo pe apă — 1; precum și un titlu la jocurile sportive, prin echipa de volei feminin. Totodată, ei au îmbunătățit șase recorduri republicane la atletism și înot. Se cuvine, de asemenea, să subliniem frumoasa comportare a echipei masculine de popice (clasată pe locul doi în campionatul național), a echipei de baschet feminin (aflată pe locul întîi la încheierea turului campionatului), ca și a formației de judo — recent închegată — care a devenit campioană a municipiului București și are șanse apreciabile de a cuceri primul titlu de campioană a țării la această ramură sportivă.

Pe de altă parte, clubul Rapid și-a adus o contribuție însemnată și la alcătuirea loturilor republicane în vederea participării la diferite competiții internaționale, depășind cifrele cu care era angajat. Astfel, față de 77 sportivi (45 pentru primele reprezentative și 32 pentru selecționatele de juniori și tineret) cît prevedea angajamentul inițial, clubul giulești an a dat loturilor naționale 96 sportivi (53 și, respectiv, 43). Această adevărată „depășire de plan" — cum am putea-o numi dacă am împrumuta termenii consacrați în economie — onorează, desigur, pe toți cei ce au contribuit la ea, știut fiind că prestigiul unui club depinde în mare măsură și de capacitatea sa de a forma cît mai mulți sportivi de autentică valoare, demni să reprezinte culorile patriei în întrecerile internaționale.

PĂRȚILE SLABE N-AU FOST OCOLITE

Trecînd în revistă aspectele pozitive ale activității depuse în anul 1968 (n.a. reflectate direct în performanțele remarcabile la care ne-am referit pînă acum) participanții la plenara clubului Rapid n-au ocolit nici părțile sale slabe. Din referatul expus, ca și din luările la cuvînt, s-a desprins limpede că rezultatele obținute nu pot fi considerate pe deplin mulțumitoare, fiindcă ele nu exprimă potențialul maxim al forțelor umane și resurselor materiale existente în acest club cu o veche tradiție în sportul românesc. Așa cum s-a subliniat, anul de curînd încheiat n-a marcat un progres general la nivelul tuturor secțiilor clubului. Anumite secții au trecut printr-o situație de stagnare sau chiar de ușor regres. Concluzia este, firește, cu atît mai evidentă dacă o raportăm la comportarea unora dintre sportivii rapidiști, care n-au mai reeditat rezultatele din anii trecuți.

Edificatoare în acest sens este evoluția echipei feminine de popice, odinioară campioană de necontestat, dar care în 1968 n-a mai reușit nici măcar să se claseze în turneul final. Cauza principală a acestui regres o constituie media ridicată de vîrstă a formației, antrenorul Ion Burduloiu nepreocupîndu-se din timp de pregătirea unor elemente tinere valoroase care să le înlocuiască, la momentul oportun, pe titularele aflate în declin. Nu-i mai puțin adevărat, așa cum se și recunoaște în referatul prezentat în plenară, că nici conducerea clubului n-a dat sprijinul așteptat secției de popice, subapreciind acest sport cu o frumoasă tradiție în rîndurile muncitorilor ceferiști.

Total nemulțumitoare a fost și evoluția echipei masculine de handbal (odinioară printre formațiile fruntașe ale țării), care nu s-a putut menține nici în divizia B, retrogradînd. În acest caz, nereușita se explică, pe de-o parte, prin nivelul necorespunzător al procesului de instruire, iar pe de altă parte prin lipsa de atașament față de culorile clubului a unora dintre jucători (s-ar mai putea adăuga și lipsa de sprijin din partea vechii conduceri a clubului).

O figură modestă face în divizia B și echipa de rugby, deoarece juniorii promovați (cam tîrziu) nu pot înlocui cu același randament pe vechii jucători depășiți de vîrstă sau pe cei ce au plecat la alte cluburi.

În mod paradoxal, oarecare nemulțumiri creează și echipa de volei feminin, care, deși în campionatul trecut a cucerit titlul, în sezonul de toamnă a evoluat uneori nesatisfăcător, îndeosebi în partida-cheie cu Dinamo, cînd majoritatea jucătoarelor au părut că sînt venite doar pentru a face act de prezență. De altfel, nici nu-i de mirare să fie așa din moment ce, cum se sublinia în referat și cum a recunoscut în plenară antrenorul Meadu, unele jucătoare (Alexandrina Chezan, de pildă) manifestă rezerve serioase față de noul regim de pregătire introdus, de creșterea numărului de antrenamente săptămînal. Perfectă dreptate avea, însă, antrenorul Meadu și cînd spunea (referindu-se la participarea echipei în „Cupa Campionilor Europeni") că elevele sale susțin foarte rar meciuri cu adevărat grele, că volumul întîlnirilor internaționale la volei feminin este extrem de scăzut.

Sînt, de asemenea, bine cunoscute frămîntările prin care a trecut echipa de fotbal în anul 1968. Demoralizată prin eșecul suferit în finala „Cupei României" — trofeu care a ocolit-o, în mod nedrept, și de astă dată — și descompletată prin absența mai multor jucători titulari (indisponibili sau suspendați) echipa a avut în actualul campionat un start deziluzionant, acumulînd în șapte etape doar patru puncte. Atmosfera foarte încărcată care apăruse în acest colectiv (indisciplina unor jucători, lipsa de autoritate a antrenorilor) slăbise foarte mult moralul echipei. Se pare, însă, că măsurile luate la jumătatea primei părți a campionatului (schimbarea conducerii tehnice și sancționarea anumitor jucători) și-au făcut simțit efectul: a fost refăcută coeziunea echipei și s-a restabilit climatul de muncă intensă. Cel puțin așa s-a afirmat, atît cu ocazia analizei activității secției de fotbal (ce a avut loc în decembrie 1968), cît și la recenta plenară a clubului. Cum însă Rapidul a continuat să piardă meciurile susținute în deplasare (de fapt piatra de încercare a oricărei echipe), poziția pe care o deține în clasament (neonorabilă pentru o fostă campioană) nu este de loc liniștitoare și pe elevii antrenorilor Bărbulescu și Cristescu îi așteaptă un sezon foarte greu.

Una din secțiile al căror randament continuă să rămînă nesatisfăcător în raport cu condițiile create și cu cerințele actuale este aceea de atletism. Încadrată cu cinci antrenori (dintre care doi cu normă întreagă) secția are încă o slabă productivitate, numărul atleților de valoare fiind destul de scăzut. Cauza principală a acestei stări de lucruri o constituie selecția necorespunzătoare, făcută la întîmplare, după principiul cantității și nu acela (normal) al calității. Ceea ce ni se pare, însă, și mai trist este că antrenorii Barta, Ignat și Ginscă se complac de multă vreme în situația amintită, se mulțumesc cu rezultatele mediocre ale elevilor pe care îi pregătesc. Oarecare, similitudini prezintă și secția de înot, care trăiește mai mult prin numele Nicoletei Ștefănescu (în mod paradoxal, ea se pregătește în cadrul altui club). În ce-i privește pe boxerii de la Rapid, ei n-au reușit nici în ultimul an să iasă din anonimat, după cum halterofilii acestui club se învîrtesc încă în jurul unor rezultate mult rămase în urma celor obținute pe plan internațional.

De fapt, nivelul modest la care se prezintă secțiile de sporturi individuale ale clubului feroviar a avut drept consecință selecționarea doar a unei singure sportive de la Rapid (atleta Virginia Bonci) în lotul olimpic al României pentru marea întrecere din Mexic. Trebuie recunoscut, desigur, că acesta nu-i de loc un titlu de cinste și pe bună dreptate el a dat loc multor luări de poziție critice și autocritice în cadrul plenarei clubului.

CREȘTEREA TINERETULUI — PREOCUPARE TRADIȚIONALĂ

Foarte pe larg au fost dezbătute în plenară căile și mijloacele de ridicare pe o treaptă superioară a activității clubului Rapid, dintre care acțiunea de depistare, de selecție riguroasă și pregătire atentă a copiilor și juniorilor — viitorii performeri ai sportului feroviar — s-a situat pe primul plan. Aproape toți cei ce au luat cuvîntul s-au referit la necesitatea continuării și sporirii preocupării pentru creșterea tineretului — care la Rapid are o veche și frumoasă tradiție. Din pepinierele giulești ene s-au împrospătat continuu nu numai loturile Rapidului, dar au cules și alții. În multe cluburi și asociații din Capitală și provincie activează astăzi sportivi talentați care au făcut primii pași pe drumul performanței și s-au afirmat ca elemente de perspectivă aici, în potcoava de lîngă podul Grant. S-ar putea da, în acest sens, nenumărate exemple.

Perseverînd pe acest drum, Rapidul a luat sub patronajul său școlile din cartier, care sînt frecvent vizitate de antrenori în vederea selecționării elementelor talentate pentru grupele de copii și juniori. De asemenea, clubul și-a creat relații foarte bune cu școlile sportive și clubul sportiv școlar din București, de unde viitorii performeri sînt promovați în echipele divizionare ale Rapidului. În felul acesta s-a realizat, de pildă, reîntinerirea echipei masculine de volei, care aspiră din nou, cu justificate speranțe, spre vîrful ierarhiei. Reîmprospătări substanțiale s-au produs în ultima vreme și în echipele de handbal, de rugby. La ora actuală, așa cum a ținut să remarce în cuvîntul său la plenară antrenorul federal la volei, prof. Nicolae Tărchilă, Rapidul dispune de o generație foarte tînără și valoroasă de sportivi, care are deschise toate căile spre afirmare.

PERSPECTIVE FRUMOASE

Din punct de vedere, deci, al potențialului uman, Rapidul poate privi cu încredere viitorul. Este, de altfel, și motivul pentru care plenara a adoptat cu convingere proiectele mai ambițioase ale anilor următori. Dacă pentru 1969 (anul în care se va sărbători centenarul căilor ferate românești — sperăm și cu implicații pe plan sportiv) angajamentele asumate includ cîștigarea a 30 de titluri de campioni naționali la sporturile individuale și 3 titluri la cele pe echipe (aproape dublu față de 1968), pentru Olimpiada din 1972 prevederile sînt de 25 de ori mai mari! Pare, într-adevăr, de domeniul irealului, dar aceasta este obligația pe care și-au luat-o cei de la Rapid: în delegația României la Jocurile Olimpice de la München clubul giulești an să fie reprezentat prin 25 de sportivi (față de numai unul la Olimpiada din Mexic).

Firește, nu va fi de loc ușor să se realizeze această cifră, dar totul va deveni posibil dacă se va munci cu nădejde, cu tragere de inimă.

ESTE NECESAR MAI MULT SPRIJIN

Deși el figurează și acum printre marile cluburi din țara noastră, Rapidul ar putea (mai corect spus ar trebui) să însemne mai mult pentru sportul românesc. Ca reprezentant — pe plan sportiv — al lucrătorilor din căile ferate, transporturi, poștă și telecomunicații, deci al unuia dintre cele mai puternice detașamente profesionale din țară (care înglobează sute și sute de mii de tineri, de iubitori ai sportului) clubul Rapid ar trebui să depășească nivelul său de astăzi, să se apropie din toate punctele de vedere de cele două mari unități de performanță: Steaua și Dinamo. Aceasta nu ar fi decît în avantajul mișcării noastre sportive, pentru că cu cît emulația va fi mai puternică și succesele vor deveni mai mari. Din păcate, însă, Rapidul nu beneficiază în măsură suficientă de sprijin pentru a ajunge pe această treaptă. În cadrul plenarei, inginerul Gh. Petrescu, antrenor al echipei masculine de volei (care a făcut o pledoarie emoționantă în favoarea dezvoltării și întăririi clubului giulești an, a sportului feroviar în general) aprecia că Rapidul se bucura de mai multă înțelegere și atenție pe vremea cînd depindea de sindicate. Acum, însă, deși la Rapid există (după aprecierea făcută la plenară de către antrenorul federal la atletism prof. Gh. Zîmbreșteanu) o excelentă atmosferă de club, există mulți sportivi tineri și talentați, antrenori prieepuți cu îndelungate stagii în potcoava Giulețiului, activiști salariați și obștești competenți și inimoși, unele lucruri reclamă pentru rezolvarea lor și un sprijin din „afară", îndeosebi din partea celor trei ministere tutelare. Acest sprijin ar fi necesar atît în privința asigurării unor condiții sociale corespunzătoare pentru sportivii transferați la Rapid (în plenară s-a vorbit despre situația voleibalistului Penciulescu), cît și în direcția unei mai bune înzestrări a clubului. Din acest punct de vedere s-a regretat faptul că la plenară (probabil și din motive obiective) cele trei ministere nu și-au trimis reprezentanții.

Ar fi poate timpul ca Rapid, în spiritul Legii sportului, să devină cu adevărat un club departamental (cu toate prerogativele de rigoare), ceea ce i-ar crea noi perspective, posibilități mai largi de dezvoltare și afirmare, atît pe plan intern, cît și internațional.

BOBURILE DIN NOU PE PÎRTIA DE LA SINAIA

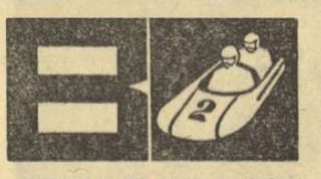

SINAIA 20 (prin telefon). — După o întrerupere de 5 zile, cauzată de vremea nefavorabilă, azi (n.r. — ieri) s-a reluat activitatea pe pîrtia de bob din localitate. Comisia de organizare a întrecerilor a apreciat, după ce a verificat minuțios starea întregii pîrtii, că se pot efectua coborîri în condițiuni bune pînă la ieșirea din virajul 8, adică pe o porțiune de aproximativ 1 000 de metri. Imediat după aceasta, și după ce s-au montat instalațiile de cronometrare la acest punct al pîrtiei, au început coborîrile de antrenament. Cele 16 echipaje prezente la Sinaia au efectuat în cursul dimineții cîte două coborîri cronometrate, după consumarea cărora primele locuri au fost ocupate în ordine de: **1. Stoica — Lospă** (C. Sp. Sinaia) 104 sec. și 13 sutimi; **2. Nedelcu — Cerniu** (A.S.A. Brașov) 104,42; **3—4. Niculescu — Cristea** (C. Sp. Sinaia) și **Stavarache — Căpitanu** (Voința București) 105,04.

Ținînd seama că există condițiuni bune de desfășurare a întrecerilor, organizatorii au hotărît ca mîine (n.r. — azi) să înceapă disputa din cadrul campionatului național. Așa încît vineri vor avea loc primele două coborîri, iar sîmbătă celelalte două, atît în campionatul național de seniori cît și în cel de tineret, pentru fiecare întrecere urmînd a se face clasamente separate. În cazul cînd timpul va fi favorabil, atunci pentru duminică dimineața au fost programate întrecerile din cadrul **„Cupei Bucegi"**, la care vor lua parte majoritatea boberilor ce și-au disputat întîietatea în campionat.

MIHAI BOTA — corespondent

PUNCT FINAL ÎN „CUPA PROGRESUL"

„Cupa Progresul", competiție organizată de clubul Progresul în colaborare cu C.M.E.F.S. București, care a asigurat pe timpul iernii un program competițional formațiilor devizionare din Capitală, s-a încheiat.

După ce timp de aproape 6 etape Rapid s-a aflat în fruntea clasamentului, cedînd la un moment dat șefia echipei Universitatea, care a învins-o clar în meciul decisiv, simbătă în sala Progresul în urma victoriei la scor (24—9) a formației Progresul asupra echipei Șc. sp. nr. 2, primul loc în clasamentul final a fost ocupat de Progresul București (antrenor Radu Bădescu). În deschidere s-a disputat partida Rapid—Confecția. Întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 15—15. În meci restanță s-au întîlnit echipele Confecția și Șc. sp. nr. 2. Scorul: 31—12 pentru Confecția. Iată cum arată clasamentul final al competiției:

1. Progresul	10	7	1	2	171:130	15
2. Universitatea	10	7	1	2	184:138	15
3. Rapid	10	6	2	2	163:140	14
4. Confecția	10	4	1	5	157:139	9
5. I.E.F.S.	10	2	1	7	112:140	5
6. Șc. sp. nr. 2	10	1	0	9	129:229	2

GH. DINU-corespondent

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

● Baschetul masculin își continuă departajarea valorică. Două din echipele angajate în lupta pentru titlu: Rapid — Dinamo alcătuiesc capul de afiș al etapei. În schimb, încă prea multe formații care nu se pot îndepărta din zona lanternei roșii. Și asta, spune, totuși, ceva despre calitate.

● Din nou pe arenele de popice. Reluarea campionatului — reamintim că este vorba de ediția inaugurală a competiției — programează două jocuri de mare interes: Rapid București — Voința Tg. Mureș (f) și Rapid București — Constructorul București (m). Dar, desigur, iubitorii foarte numeroși ai acestui sport vor fi tentați să urmărească, în primul rînd, lupta pentru titlu. Jucătoarele de la Laromet București nu sînt, deocamdată, amenințate și mai mult ca sigur că își vor păstra primul loc în clasament. Întrecerea echipelor masculine reîncepe însă de la duelul direct: Petrolul Ploiești — Voința Tg. Mureș, prima formație pe poziție de lider, dar la egalitate de puncte cu cea de a doua.

● Prima etapă a returului în campionatul masculin de volei; a doua întîlnire a echipelor feminine. Poate că ar trebui reliefate partidele Dinamo — Politehnica Cluj, Celuloza Brăila — Politehnica Galați (m), Penicilina — Medicina București, Farul — Rapid, „U" Timișoara — „U" Craiova (f). Voleiul ne-a obișnuit însă cu surprize și de aceea credem că întreaga etapă trebuie urmărită cu același volum de interes. Nu o dată, meciuri fără „pretenții" au oferit spectacole de calitate, așa că...

★

Dintre celelalte competiții reținem atenția concursul atletic de sală dotat cu „Cupa Steaua" (ce alte plăcute surprize ni se vor oferi?) și întrecerea de înot de la Reșița care va reuni aproape toate elementele valoroase din întreaga țară (în cea mai rapidă piscină se vor desfășura, oare, și cele mai rapide curse?).